

Όταν ξεκινούσε η «μαύρη νύχτα» για την Εκκλησία της Αλβανίας.

Γεώργιος Γκοτζιάς, Εκπαιδευτικός.

Η Αλβανία κατά τη διάρκεια της στυγνής δικτατορίας του Ε. Χότζα, αποτέλεσε το πρώτο επίσημα αθεϊστικό κράτος στον κόσμο, πράγμα για το οποίο καυχόνταν όλοι οι τότε καθεστωτικοί φορείς.

Το 4337 διάταγμα της 13ης Νοεμβρίου του 1967, σηματοδότησε την έναρξη μιας σκοτεινής περιόδου, κατά την οποία οι θρησκευτικές πεποιθήσεις, αποτέλεσαν το όπιο του λαού και πολεμήθηκαν συστηματικά. Ιδιαίτέρως η Ορθοδοξία υπέστη σφοδρή επίθεση και ο όλος οργανισμός της καταστράφηκε ολοσχερώς.

Ως βασικός μοχλός για την καταστροφή της Εκκλησίας ενήργησε το γνωστό Αλβανικό Κόμμα Εργασίας, το οποίο και συγκροτούσε ειδικές επιτροπές οι οποίες εν συνεχεία όριζαν ποικίλες αντιθρησκευτικές πρωτοβουλίες σε όλη την επικράτεια.

Στις προαναφερθείσες πρωτοβουλίες συγκαταλέγονται οι μαζικές κατεδαφίσεις ιερών ναών, η ρίψη στην πυρά ιερών λειψάνων και κειμηλίων, η καταστροφή των ιερών εικόνων κ.α. Επίσης **δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στην αθεϊστική προπαγάνδα** και τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών. Πάνω από 2 χιλ. (2035) χώροι λατρείας και θρησκευτικά ιδρύματα εξοντώθηκαν και κάποια από αυτά διατηρήθηκαν ως χώροι πολιτιστικής κληρονομιάς.

Επιπλέον έγινε η δήμευση όλης της κινητής και ακίνητης περιουσίας ιερών ναών (ορθόδοξων και ρωμαιοκαθολικών), τεκέδων και τζα-

μιών. Επιπροσθέτως, σταμάτησε και η χρηματοδότησή τους από το κράτος.

Όσον αφορά την προπαγάνδα, σ' εκείνη έδωσαν ιδιαίτερη σημασία, **τονίζοντας πως δεν υπάρχει Θεός** και είναι επιτέλους ο καιρός να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες για την εξαφάνιση οποιουδήποτε θρησκευτικού συναισθήματος.

Διασύροντας τους κληρικούς, δημοσιεύοντας ασύστολα ψεύδη, γελοιογραφίες, προβάλλοντας ταινίες αθεϊστικού περιεχομένου κ.α., οδήγησαν τη χώρα σε μεγάλο τέλμα.

Το Σύνταγμα της χώρας απαγόρευε κατηγορηματικά την άσκηση των θρησκευτικών καθηκόντων και οι θρησκευτικές κοινότητες εξανάγκασαν επίσημα τους κληρικούς να σταματήσουν να φοράνε τα ιερατικά τους ενδύματα.

Δύο μέρες μετά τη 13 Νοεμβρίου του 1967, όλες οι θρησκευτικές κοινότητες στην Αλβανία παραχώρησαν τους χώρους λατρείας προς αξιοποίηση από τη νεολαία, παρετούμενοι δημόσια από τα καθήκοντά τους.

Κατά τον Δεκέμβριο του 1967, μετά από προσωπική εντολή του Ε. Χότζα, **τέθηκε τέλος σε όλα τα θρησκευτικά συμβούλια της χώρας** και έκτοτε η Αλβανία θα ήταν μια άθρησκη χώρα.

Το ιερατικό λειτούργημα σταμάτησε να υπάρχει και οι εναπομεινάντες ιερείς κατηγορήθηκαν με διάφορους τρόπους και φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν στα καταναγκαστικά έργα της χώρας, ή και εκτελέστηκαν. Κάποιοι συνέχισαν να εργάζονται ασκώντας κάποιο επάγγελμα.

Κάποιοι κληρικοί δέχθηκαν τις μεταρρυθμίσεις και υποτάχθηκαν στο σύστημα, λίγοι συστρατεύθηκαν κατά της θρησκείας και υπηρέτησαν το κράτος, **ενώ όσοι αντέδρασαν τιμωρήθηκαν παραδειγματικά.**

Η Λαϊκή Δημοκρατία της Αλβανίας, όχι μόνο δεν αρκέστηκε στην παύση των ιερέων, αλλά θέλησε να μιμηθεί τρόπον τινά την Κίνα, ως τη χώρα της πολιτιστικής επανάστασης. Γι αυτό το λόγο ξύριζε δημόσια τους ιερείς και τους ταπείνωνε με κάθε μέσο και τρόπο.

